

**“Missionarissen van hoop”,
opdat Gods Rijk kome over de hele wereld.**

Hoe zullen wij de missiemaand beleven in dit Heilig Jaar? Leeft ook in uw hart het diepe verlangen dat er voor ‘alle’ mensen op aarde hoop mag zijn?

Hoop op vrede, hoop op liefde, hoop op voedsel, hoop op een thuis, hoop op werk, hoop op genezing, hoop op God, hoop op de liefde van Christus Jezus, hoop op ‘leven’ en eeuwig leven in God... Zouden wij daar wérkelijk iets aan kunnen doen? Dit was ook de vraag en de worsteling van de H. Teresa van Avila, van de kleine Thérèse, van de Heilige Elisabeth van de Drie-eenheid en wellicht van alle heilige christenen? Alhoewel slotzusters kunnen deze karmel-heiligen ons toch wel een hint geven en ons op de weg zetten van het missionaris zijn in de geest en de kleine daad, daar waar we leven en werken...

“Een opwerping welke gij kunt maken is deze, dat gij geen zielen bij de Heer kunt brengen, bij gebrek aan middelen daartoe. Gij zoudt dit immers van ganser harte willen doen. Maar, omdat gij niet in de mogelijkheid zijt te onderwijzen of te preken, zoals de Apostelen, weet gij niet op welke wijze gij het doen zult. Ik heb u reeds gezegd dat de duivel ons soms grote verlangens ingeeft, die ons beletten datgene te doen wat binnen ons bereik ligt, namelijk de Heer te dienen waar dit mogelijk is. Zwijgen we nog over de grote steun die gij door uw gebed aan velen kunt verlenen. Tracht echter niet aan de gehele wereld nuttig te zijn, maar wel aan diegenen die naast u leven. Zo zullen uw daden doeltreffender zijn. En tegenover hen hebt ge de meeste verplichtingen. Meent ge er niets bij te winnen, als ge door uw grote nederigheid, versterving, en dienstbaarheid, overvloeiend van naastenliefde en van een sterke Godsliefde, dit vuur in allen ontsteekt? Zo zult ge de Heer niet alleen met volle maat dienen, maar ook nog op een wijze die Hem zeer aangenaam is. Door te doen wat in uw bereik ligt zult ge aan Zijne Majesteit tonen dat ge tot nog veel meer in staat zijt. Hij zal u daarvoor belonen, als hadt ge voor Hem veel zielen gewonnen.”

“Laat het mij kosten wat het kost, duizend levens zou ik willen geven, indien ik die had, opdat één enkele ziel U door mijn toedoen een weinig meer zou verheerlijken; ik zou die levens goed besteed beschouwen.”

H. Teresia van Avila, Innerlijke Burcht VI 6,3

“Vergeef het me Jezus, als ik nog eens mijn verlangens en **hoop** uit wil spreken die tot het oneindige reiken. Vergeef het me en genees mijn ziel door haar te geven waar ze op **hoopt**! Ondanks mijn kleinheid zou ik de zielen en leraars willen verlichten. Ik bezit de roeping apostel te zijn. De hele wereld zou ik willen doorkruisen, uw naam verkondigen en in ongelovige grond uw glorierijke kruis willen planten. Maar, mijn Welbeminde, een enkele missie zou me niet genoeg zijn. Ik zou in alle vijf de continenten tegelijkertijd het evangelie willen verkondigen, tot op de meest afgelegen eilanden. En ik zou niet alleen voor een bepaalde tijd missionaris willen zijn, maar vanaf de schepping der wereld tot aan de voleinding der tijden. Maar bovenal, o mijn welbeminde Verlosser, zou ik mijn bloed tot aan de laatste druppel voor U willen vergieten. Mijn Jezus, wat zal u op al mijn dwaasheden antwoorden? Is er een ziel die nog kleiner en nog machtelozer is dan de mijne?”

H. Thérèse van Lisieux, Ms B

“Toen ik het mystieke lichaam van de Kerk overdacht, herkende ik mezelf in geen van de ledematen die de heilige Paulus beschrijft, of liever, ik wilde me herkennen in alle ledematen. Het was de Liefde die mij de sleutel tot mijn roeping bood. Ik begreep dat, als de Kerk een lichaam heeft dat uit verschillende ledematen is samengesteld, dat dan het meest noodzakelijke en edele orgaan niet ontbreken mocht. Ik begreep dat de Kerk een hart bezit en dat dat hart van LIEFDE brandt. Ik begreep dat het de Liefde alleen is die de ledematen van de Kerk bewegen laat en dat als de liefde uit zou doven, de apostelen niet meer het Evangelie zouden verkondigen en de martelaren zouden weigeren hun bloed te vergieten. Ik begreep dat de LIEFDE alle roepingen in zich vervat, de LIEFDE is alles, ze omvat alle tijden en plaatsen, in één woord de liefde is eeuwig!”

H. Thérèse van Lisieux, Ms B

“Hoe voel ik er nood aan mij te heiligen, mijzelf uit het oog te verliezen, om helemaal aan de belangen van de Kerk te zijn.”

H. Elisabeth van Dijon, Br 117

“God de Vader wil van ons vergeestelijkte mensen maken, die Hem overal uitstralen. Welk een kracht gaat er uit van de apostel die altijd blijft aan de bron van levend Water.”

H. Elisabeth van Dijon, Br 117